

Introit: *Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. (Zjevení 21,5-7)*

Milí přátelé, bratři a sestry,

příběh dvou proroků Elijáše a Eliši by se dal popsat slovy **až do konce k novému začátku**. A platí to pro oba dva. Elijáš je až do konce svého pozemského života věrný ve své službě Bohu a na konci je **na ohnivém voze vzat do nebe** k novému začátku na věčnosti. Eliša se zase až do konce drží pevně svého učitele Elijáše. Neopuští ho. A je za to odměněn dvojnásobně větším pomazáním, než měl Elijáš. Za velice dramatických okolností, kdy je Elijáš brán do nebes, **sbírá Eliša ze země plášt'**, který při tom vichru z Elijáše spadne. Eliša tak přebírá pomyslnou štafetu svého učitele. A z učedníka se najednou stává služebník Boží.

Povzbuzující na tomto příběhu je, že i když něco končí, tak nové začíná. I když se nám zdá, že po nás nikdo nepřebere štafetu, tak Bůh se o to postará. Důležité ovšem je vést mladší generaci ke Kristu, vychovávat ji k zodpovědnosti, vést ji ke službě, rozpoznávat a rozvíjet u ní dary Ducha svatého a vlastním dobrým příkladem je motivovat.

V době starozákonních izraelských králů existovali tzv. **prorocké školy**. A kněžím a prorokům tehdy velmi záleželo na tom, aby mladší proroci se učili znát Boží hlas, aby uměli rozpoznávat Boží vůli, a uměli přinášet Slovo Hospodinovo tehdejšímu Božímu lidu. Pravda je taková, že proroci v tehdejší době byla velmi zvláštní skupina lidí. Oproti prostému lidu byli obdarováni prorockým Duchem, Bůh jim dával spatřit věci budoucí.

A tak tomu bylo právě v tom příběhu Elijáše a Eliši. Když spolu přišli do Bét-elu tak tamní žáci prorocké školy se ptali Eliši: „**Víš, že Hospodin dnes vezme tvého pána od tebe vzhůru?**“ Co by to ale bylo za učedníka nejpomazanějšího proroka, kdyby to také nevěděl. A tak jim Eliša **odvětil: „Vím to také. Mlčte!**“ To samé se mu stalo i v Jerichu. I žáci jerišské prorocké školy položili Elišovi stejnou otázku. A on jim odpověděl stejně jako těm prvním: „**Vím to také. Mlčte!**“

Co bych ale na tom příběhu chtěl zdůraznit je to, jak se Eliša stále držel svého učitele Elijáše, i když ten ho vlastně 3x odrazil od toho, aby šel s ním. **Elijáš řekl Elišovi: „Zůstaň zde, protože mě Hospodin posílá do Bét-elu.“** V Bét-elu mu pak řekl podobná slova: „**Elišo, zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá do Jericha.**“ A v Jerichu mu pak řekl: „**Zůstaň zde, protože Hospodin mě posílá k Jordánu.**“ Všechny tyto výzvy ale Eliša odmítl stejnými slovy: „**Jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, neopustím tě.**“ Eliša ví, že jeho učitele od něj v ten den vezme Hospodin a tak ho nechce opustit. S Elišou ale o tom Elijáš vůbec nemluví. Jakoby mezi nimi bylo tiché napětí. Elijáš samozřejmě také ví, že ho Bůh vezme ten den k sobě. Ale jakoby Elišu 3x zkoušel, jestli je připraven po něm převzít jeho službu. Teprve až po přejití Jordánu zázračným způsobem mu v soukromí, v oddělení od ostatních prorockých žáků zvědavců, řekne: „**Požádej, co mám pro tebe udělat, dříve než budu od tebe vzat.**“ To zní jako výzva k poslednímu přání. Elišova odpověď nám může přijít velmi troufalá. **Eliša řekl: „Ať je na mně dvojnásobný díl tvého ducha!**“ Mě se ale Elišova odpověď líbí. Je to odpověď víry. Ale také zodpovědnosti a oddanosti Bohu. On totiž nežádá toho ducha pro sebe, ale pro službu lidem. A touží po tom, aby ta prorocká služba nesla dvojnásobné ovoce!

V prvním čtení jsme četli podobný a přece jiný příběh z knihy Skutků. Petr a Jan v Samařsku vkládáním rukou křtili samařské křesťany Duchem svatým. Když to viděl jistý **Šimon, tamní kouzelník a mág**, tak přestože uvěřil v Ježíše, a od magie se odvrátil, tak nabízel apoštolům peníze se slovy: „**Dejte i mně tu moc, aby Ducha svatého dostal každý, na koho vložím ruce.**“ **Petr mu odpověděl: „Tvé peníze ať jsou zatraceny i s tebou: Myslíš sis, že se Boží dar dá získat za peníze! Tato moc není pro tebe a nemůžeš mít na ní podíl, neboť tvé srdce není upřímné před Bohem.** Když porovnáme ty dva příběhy, tak nám je jasné, že Eliša byl pokorný a upřímný. Bohabojný muž, který toužil sloužit darem Božího Ducha nikoliv ke své slávě, nýbrž k slávě Boží. Kdežto Šimon se chtěl touto mocí pyšnit a snad z ní mít i zisk. Chtěl ji vlastnit a být vážený, jako

předtím, když svou magií uváděl lidi v úžas. Říkal tehdy o sobě, že v něm je božská moc, všichni mu dychtivě naslouchali a poslouchali ho, neboť na ně dlouhodobě působil svou magií. Jak obrazné porovnání. Duch Boží je dar, který nemá sloužit k lidské slávě, ale k slávě Boží. Duch Boží se bude projevovat ve tvém a mém životě zejména tehdy, když nebudeš myslet jen na sebe.

Milí přátelé, jak moc dobře víme, dnes je poslední den roku. Zítra začne rok nový. Co si můžeme v ten poslední den roku s výhledem do toho nového vzít z těchto příběhů?

První věc je, že potřebujeme hledět do budoucnosti s nadějí. Ne ovšem s pouhou nadějí, že bude příští rok lépe, jak říkal pan premiér. My máme mít ještě jinou naději. Naději, že ještě mnozí poznají Pána Ježíše a budou zachráněni pro věčnost. Naději že když budeme sloužit Pánu Ježíši, že se k naší službě také přizná. Že ponese své ovoce. O této naději se mluví v epistoletě Židům 6,23: **Držme se неотřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.** A hned další věta mluví právě o tom, že nám nemá záležet pouze na sobě a na svém pohodlí, ale že máme nasadit své životy pro Boží království: **Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.** Pokud bychom to ale dělali z vlastních sil, tak toho zase až tak moc neuděláme. Ale Bůh nám dává svého Ducha svatého, Ducha неотřesitelné naděje! Prorok Joel zaslubuje všem, kteří uvěří v Ježíše Krista, že budou pokřtěni Duchem svatým: **Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít proročká vidění.** Děje se to v našich životech? Máš tu неотřesitelnou naději a držíš se jí? A platí to slovo pro všechny křesťany?

Samozřejmě, že platí. Je ale otázkou, jestli jsi připraven v tomto Božím Duchu chodit, poslouchat Ho a následovat. Jestli máš dostatek pokory ho vnímat. **To je ta druhá věc z těch dnešních příběhů.** Je tvé srdce před Bohem upřímné a pokorné? Chceš žít k slávě Boží, anebo ke své slávě? A máš vůbec v sobě touhu sloužit Bohu? Máš touhu vést lidi ke Kristu? Ke spasení?

Pokud ne, pak je to signál, že se nejen nedržíš té неотřesitelné naděje Ducha svatého, ale možná se Bohu i vzdaluješ, nebo jsi již vzdálen. Pokud jsi ale naopak blízko Pánu Ježíši, pak jsi jeho láskou proměňován a probouzí se v tobě láska a touha sloužit Bohu a lidem okolo tebe. **Elíša byl 3x zkoušen Elijášem** a nenechal se odradit. **To je ta třetí věc z příběhu.** **Elíša se stále držel svého učitele!** Kolikrát jsi v tomto roce byli zkoušen ty? A kolikrát ses přestal držet Pána Ježíše a šel sis svou cestou? Anebo ses ho držel a stále držíš? Drž se Pána Ježíše nejen do konce tohoto roku, drž se ho i v tom příštím roce, drž se Ho stále až do samého konce.

Tou poslední věcí, kterou si můžeme vzít z toho příběhu, je právě to poslední Elišovo přání. Eliáš obdařen obrovskou Boží mocí vyzývá Elišu: „**Požádej, co mám pro tebe udělat, dříve než budu od tebe vzat.**“ Eliša si vybral dvojnásobný díl Elijášova ducha. A teď si představ sám sebe. Lidé si do nového roku přejí vzájemně jen to nejlepší. Co si ale přeješ ty sám? Jsme na přelomu roku, před námi je nová etapa. Pokud důvěřuješ Bohu, pokud se držíš Pána Ježíše Krista, tak co by sis přál? Bůh nabízí velmi mnoho. Je velmi štědrý. Podobně jako Eliáš je i Pán Ježíš připraven ti naslouchat. A ptá se: „**Co mám pro tebe udělat?**“ Jaká bude tvá odpověď? Pán vidí do tvého srdce, On vidí tvé touhy i tvé zápasy. On zná tvé srdce. Pamatuj ale na to, že On není automat na přání. Ovšem pokud máš touhu Ho následovat a konat věci k slávě Boží, pak tě k tomu uschopní, zmocní, obdaří i pomaže. Pokud vnímáš, že nejsi na takové věci připraven, pak On má moc tě připravit, když se Mu cele oddáš. A pokud zápasíš s nějakým problémem, pak On tě jím provede a vyvede, budeš-li Mu důvěřovat a následovat Ho. Neboj se, Bohu vyslovit své přání“, naslouchat Mu a důvěřovat. On má pro tebe připraveno to, co potřebuje tvůj život.

Milí přátelé, v poslední den roku buďme Bohu také vděční a vyznávejme, **až potud nám pomáhal**, neboť kdyby On nebyl při nás, kde bychom byli? S důvěrou v Boží moc a pomoc pak shlížejme do nového roku v Duchu неотřesitelné naděje. Prosme o moc Ducha svatého do svých životů a s důvěrou vyznávejme, **pomáhal nám Hospodin, pomůže i dále.** Amen. Modlitba Píseň 575

Slovo posláni: Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapuštěte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky. (Efezským 2, 6-7)

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého a vede tě do života věčného. Amen.

